

The book cover features a romantic illustration of Eros and Psyche. Eros, with golden wings and hair, is shown from the chest up, embracing Psyche. Psyche has long, flowing brown hair and colorful, butterfly-like wings. The background is a soft, glowing blue and yellow with sparkling stars. The entire cover is framed by a decorative, ornate border.

Επιμέλεια και εικονογράφηση

Έλενα Βουκελάτου

Ελληνική μυθολογία

ΕΡΩΤΑΣ Ή ΨΥΧΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Σχολή Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού
Τμήμα Γραφιστικής

Πτυχιακή Εργασία/Diploma Thesis
Τίτλος εργασίας /Title

ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Συγγραφέας
Όνοματεπώνυμο Βουκελάτου Ελένη ΑΜ:
19674023

Student name and surname ,Registration Number:
Voukelatou Eleni 19674023

Επιβλέπων/ουσα καθηγήτρια
Όνοματεπώνυμο Δεβετζή Ιωάννα
Supervisor name and surname: Devetzi Ioanna

Αθήνα, Οκτώβριος 2023

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη Βουκελάτου Ελένη του Νικολάου, με αριθμό μητρώου 19674023 φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

*Επιθυμώ την απαγόρευση πρόσβασης στο πλήρες κείμενο της εργασίας μου μέχρι ..... και έπειτα από αίτηση μου στη Βιβλιοθήκη και έγκριση του επιβλέποντα καθηγητή

Η Δηλών/ούσα
Βουκελάτου Ελένη

(Υπογραφή)

Ψηφιακή Υπογραφή Επιβλέποντα

* Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μετά από αιτιολόγηση και έγκριση του επιβλέποντα, προβλέπεται χρονικός περιορισμός πρόσβασης (embargo) 6-12 μήνες. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να υπογράψει ψηφιακά ο/η επιβλέπων/ουσα καθηγητής/τρια, για να γνωστοποιεί ότι είναι ενημερωμένος/η και συναινεί. Οι λόγοι χρονικού αποκλεισμού πρόσβασης περιγράφονται αναλυτικά στις πολιτικές του Ι.Α. (σελ. 6):

https://www.uniwa.gr/wp-content/uploads/2021/01/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CC%81%CF%82_%CE%99%CE%B4%CF%81%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%85%CC%81_%CE%91%CF%80%CE%BF%CE%B8%CE%B5%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%B9%CC%81%CE%BF%CF%85_nal.pdf

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Σχολή Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού
Τμήμα Γραφιστικής

Τίτλος εργασίας
ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεριλαμβανομένου και του
Εισηγητή

Η πτυχιακή/διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την
κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή:
Α/α

ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ

ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Δεβετζή Ιωάννα

Δελφίνο Ιωάννα

Παπαδομανωλάκη Μαρία

Ελληνική μυθολογία

ΕΡΩΤΑΣ & ΨΥΧΗ

Επιμέλεια και Εικονογράφηση
Έλενα Βουκελάτου

Τίτλος βιβλίου:
ΕΡΩΤΑΣ & ΨΥΧΗ

Σχεδιασμός βιβλίου:
Έλενα Βουκελάτου

Εκτύπωση & βιβλιοδεσία:
Τυπογραφείο Κύβος

Πτυχιακή Εργασία

ISBN: 978-618-5695-033-9-2023
Εκδόσεις Ψυχογιός

Έδρα - Γραφεία:
Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
Τηλ.: 210 28.04.800
FAX: 210 28 19 550

Βιβλιοπωλείο:
Εμμανουήλ Μπενάκη 13-15
106 78 Αθήνα
Τηλ.: 210 36.18.654
FAX: 210 36 40 683

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ - ΑΘΗΝΑ 2023

*Αφιερωμένο στην οικογένεια μου ή σε όλους
τους αγαπημένους μου ανθρώπους που είναι
κοντά μου ή με στηρίζουν....*

*Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή
του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων
του με οποιονδήποτε τρόπο σύμφωνα με τις διατά-
ξεις του ν.2121/1993 ή της Διεθνούς Σύμβασης Βέρ-
νης-Παρισίου που κυρώθηκε με το νόμο ν. 100/1975
για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας.*

*-Αγάπης δε ουδέν μείζον ούτε ίσον εστί.
-Από την Αγάπη τίποτα δεν είναι μεγαλύτερο ή ίσο*

*Μένανδρος Αρχαίος Έλληνας
ποιητής (4ος αιών π.Χ.)*

α πολύ παλιά χρόνια υπήρχε μια μεγάλη, δυνατή και πλούσια πολιτεία όπου ζούσαν ένας ευτυχισμένος βασιλιάς με τη βασίλισσα μαζί με τις τρεις κόρες τους. Η μικρότερη που την έλεγαν Ψυχή, ήταν τόσο όμορφη που την συνέκριναν διαρκώς με τη θεά της ομορφιάς, την Αφροδίτη.

Κάθε άντρας που την αντίκριζε θαμπωνόταν από την ομορφιά της & έπεφτε στα γόνατα να την προσκυνήσει, σάμπως να είχε μπροστά του την αφροαναδυόμενη θεά Αφροδίτη.

Ούτε ένας πιστός δεν ερχόταν πια στην Πάφο, στην Κνίδο ή στα Κύθηρα για να προσευχηθεί & να θυσιάσει στη θεά του έρωτα. Ο κόσμος που πριν λάτρευε τη θεά σαγηνεύτηκε απ' της θνητής την ομορφιά.

Η θεά ταραχτήκε από των θνητών την ασέβεια, δε μπορούσε να αντέξει την προσβολή ἔ πήρε την απόφαση να εκδικηθεί. Γι' αυτό κάλεσε τον ακόλουθό της θεό Έρωτα, ο οποίος ήταν θεός με ταπεινή καταγωγή, γιός του Πόρου ἔ της Πενίας που δεν ήταν όπως η Αφροδίτη, ο Απόλλωνας, ή η Αθηνά ένας από τους δώδεκα ολύμπιους, μα ούτε ήταν ένας απόγονος του Δία.

Συνελήφθη μάλιστα την ημέρα που η Αφροδίτη έκανε την επίσημη εμφάνισή της στον Όλυμπο. Τον πρόσταξε να χτυπήσει με τα βέλη του, που γλυκό πόνο φέρνουν στην καρδιά κάνοντας την να χτυπάει δυνατά, την αντίζηλό της ἔ να την κάνει παράφορα να αγαπήσει το πιο φριχτό, ποταπό, το πιο περιφρονημένο τέρας όλου του κόσμου.

Εκείνος υπάκουσε, έφυγε οπλισμένος με το τόξο κ τα βέλη του. Όταν όμως εκείνο το βράδυ ανακάλυψε την ψυχή καθώς εκείνη κοιμόταν, ο Έρωτας στάθηκε απότομα γεμάτος δέος! Δεν είχε ξαναδεί ποτέ πλάσμα με τόση ομορφιά, ήταν η ίδια η τελειότητα, ζαλισμένος όπως ήταν, σκόνταψε κ τραυματίστηκε με ένα από τα βέλη του.

Να λοιπόν που ερωτεύθηκε παραδόξως τρελά το θήραμα του. Επέστρεψε ταραγμένος κ μαραμένος στον Όλυμπο υποφέροντας δίχως να μπορεί να αποκαλύψει στην Αφροδίτη την αλήθεια καθώς ήξερε ότι θα ξεσπούσε από οργή.

Στο μεταξύ, η ομορφιά της Ψυχής έγινε η αιτία να αισθάνεται δυστυχισμένη γιατί όλοι οι νέοι σαν την αντικρίζανε έμεναν μαγεμένοι από τη χάρη της και κανείς δεν τολμούσε να τη ζητήσει.

Έτσι, τα κάλλη της έμεναν ατρύγητα, το κορμί της αγκάλιαστο, τα χείλη της αφίλητα κι η καρδιά της άδεια. Οι δυο μεγαλύτερες αδελφές της είχαν από καιρό παντρευτεί ευγενείς πρίγκιπες όμως, εκείνη παρέμενε μονάχη.

Ο πατέρας της σαν είδε ότι κανένας δεν αποφάσιζε να πάρει για γυναίκα του την ομορφοθυγατέρα του, απελπίστηκε κι κατέφυγε στο μαντείο των Δελφών, να ρωτήσει την μάντισσα Πυθία για την τύχη της κόρης του. Εκείνη, εκπροσωπώντας την αδίστακτη Αφροδίτη, έδωσε μια σκληρή κι αλλόκοτη απάντηση στο γεροβασιλιά.

Του μίηυσε να οδηγήσει την θυγατέρα στην πιο ψηλή κορφή ενός παντέρημου βράχου, νυφoστολισμένη σαν να ήτανε να κάνει του γάμου τη χαρά της στο σκοτεινό τον Άδη. Εκεί θα συναντούσε το γαμπρό που ήταν το ριζικό της να γίνει της ζωής της ο σύντροφος, ένα πελώριο φτερωτό φίδι, τρομαχτικό στην όψη που ακόμα κ στο βασιλιά των θεών, τον βροντορήχτη Δία προκαλούσε τον φόβο κ τον τρόμο.

Δύγισαν τα γόνατα του έρημου πατέρα σαν άκουσε το χρησμό, ήταν σαν να τον χτύπησε ο γιος του Κρόνου με τον κεραυνό του. Μα άλλη επιλογή δεν είχε. Μπορούσε να αντιταχτεί στο θέλημα των Ολυμπίων;

Έτσι γύρισε στο παλάτι κ άρχισαν του μαύρου γάμου τις ετοιμασίες. Γονείς κ λαός, αντί να τραγουδούν τα χαρούμενα γαμήλια τραγούδια, ξεκίνησαν κ συνόδεψαν την άτυχη κόρη με θρήνους κ μοιρολόγια που αντιλαλούσαν στις πλαγιές του λόφου. Χαιρέτησαν τη θλιμμένη κόρη, που αντί από χαρά να κλαίει, στα μάγουλα της δάκρυα απελπισίας κ απόγνωσης κυλούσαν κ πήραν της επιστροφής το δρόμο, αφήνοντας στη βροχή κ το σκοτάδι μόνη κ έρημη τη Ψυχή.

Τότε ο δροσερός κ μυρωδάτος Ζέφυρος φύσηξε κ την ανασήκωσε στην ανάλαφρη αγκάλη του, ταξιδεύοντας πάνω από χλωροσκέπαστες στεριές κ χρυσόλαμπρες θάλασσες, την έφερε κ την απίθωσε κοντά σε έναν μαγεμένο κήπο, όπου χανόντουσαν τα μάτια της, χωρίς να μπορεί να διακρίνει αρχή κ τέλος.

Σαστισμένη η Ψυχή, σεργιάνιζε στον κήπο μένοντας έκθαμβη από την ομορφιά της φύσης, ώσπου απέναντί της πάνω σε ένα βράχο πρόβαλε ένα ολόχρυσο παλάτι που όμοιο του δεν είχε ξαναδεί. Ούτε φρουρούς διέκρινε να το φυλάγουν, ούτε υπηρέτες να μπεινοβγαίνουν. Με σφιγμένη από τον φόβο τη καρδιά μπήκε από την ανοιχτή κεντρική θύρα κ άρχισε να τριγυρίζει θαυμάζοντας ετούτο το θαύμα που ήταν πλέον το σπιτικό της.

Καθώς άρχισε σαν άχνη να σκορπίζει ο φόβος της, άκουσε μια φωνή δίχως να καταλαβαίνει από που προερχόταν: «Καλωσόρισες κυρά μου. Όλα όσα αποθαυμάζεις είναι δικά σου. Ας μη σκιάζεται η καρδιά σου! Ηρέμησε, νιώσε πως είσαι αρχόντισσα στο παλάτι σου κ κάθισε να ξαποστάσεις!

Σαν έφυγε από τα μέλη της η κούραση κ το σφίξιμο της καρδιάς, ένιωσε την παρουσία πρόθυμων κ χαρούμενων υπηρετών που όμως δεν μπορούσε να τους δει.

Αυτοί πραγματικά έκαναν ό,τι μπορούσαν για να την περιποιηθούν. Τη βοήθησαν να λούσει τα απαλά μαλλιά της, να πλυθεί στην αλαβάστρινη μπαγιέρα όπου έπλεαν μυρωδάτα φυτά κ αιθέρια λάδια το κορμί της κ να βάλει εξωτικά αρώματα. Ενώ νέα ολομέταξα φορέματα, χρυσοκεντημένα, που, την περίμεναν για να ντυθεί.

Μετά την οδήγησαν σε ένα πλούσιο τραπέζι. Εκεί, γεύτηκε τα νοστιμότερα φαγητά κ φρούτα μαζί με ολόχρυσα κηροπήγια με κεριά που φώτιζαν την τραπεζαρία, ενώ θεσπέσια μουσική έβγαινε από τις χορδές μιας άρπας κ μιας λύρας κ μια αγγελική φωνή υμνούσε του έρωτα τις χαρές κ των νέων τον πόθο.

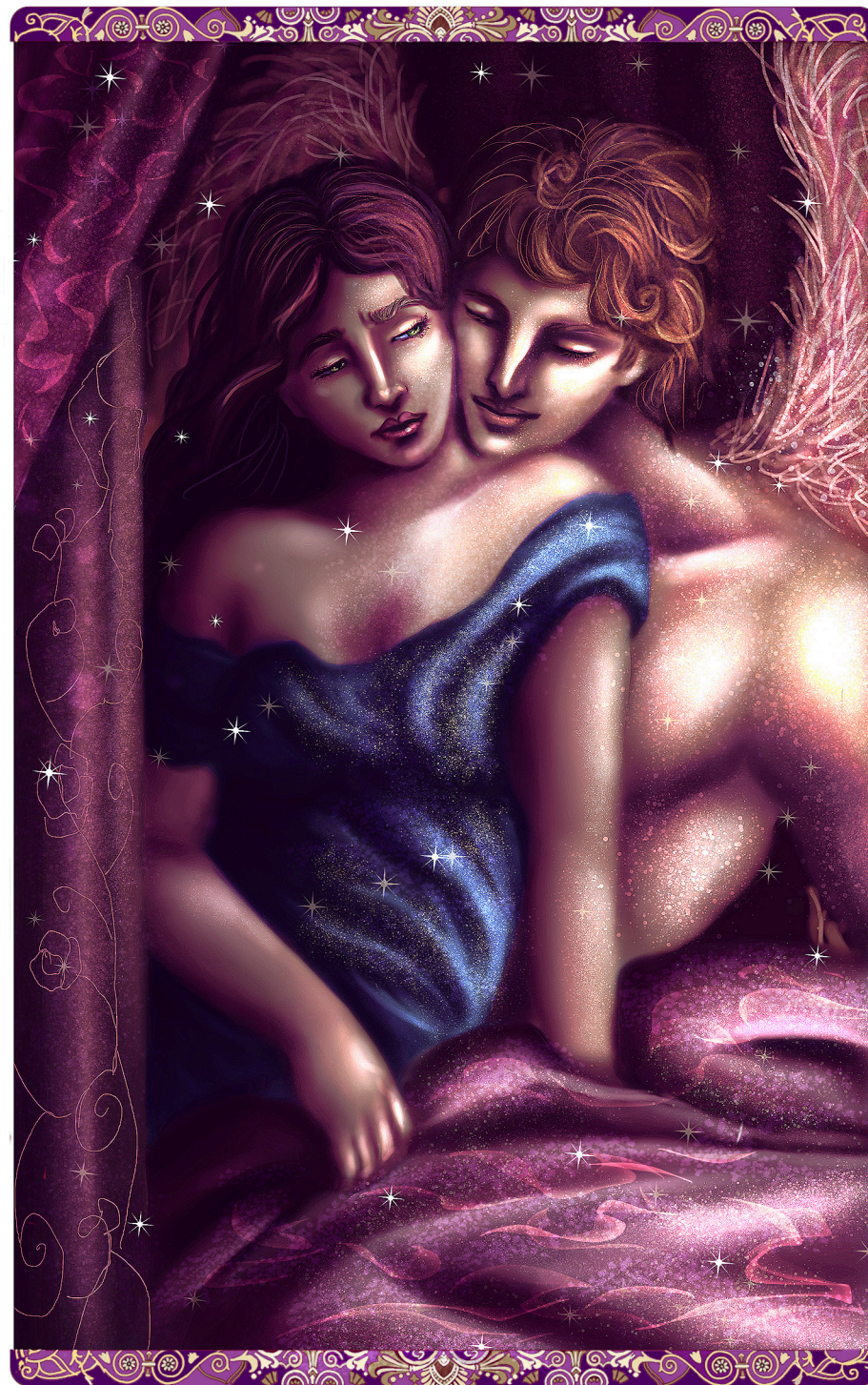

Έπειτα, οι αόρατοι υπηρέτες την πήγαν στο νυφικό θάλαμο με το κρεβάτι από μυρωδάτο τριανταφυλλόξυλο με σεντόνια από το καλύτερο βαμβάκι της γης και ολομέταξες κουβέρτες. Σαν έγειρε εκεί η Ψυχή, έσβησαν όλα τα φώτα και απλώθηκε απόλυτο σκοτάδι ένιωσε να ξαπλώνει δίπλα της ο άγνωστος άντρας της.

Εκεί μέσα στο βαθύ σκοτάδι τρομαγμένη θυμήθηκε το χρησμό και πετάχτηκε αμέσως από το κρεβάτι. Τότε, άκουσε μια απαλή φωνή να την καθησυχάζει και να της λέει πως ήταν ο άνδρας της και πως θέλει μονάχα την ευτυχία της.

Μονάχα μια εντολή της έδωσε, να μην ζητήσει ποτέ να της φανερωθεί. Ανακουφισμένη η Ψυχή, εκείνο το βράδυ, ένιωσε τον ερωτικό του πόθο στον οποίο αφέθηκε και έγινε δική του. Μα πριν ξημερώσει, αυτός χάθηκε από κοντά της. Τα ίδια επαναλήφθηκαν και την επόμενη ημέρα, οι υπηρέτες πρόθυμα την υπηρετούσαν όλη τη μέρα φροντίζοντας να έχει ό,τι επιθυμούσε.

Και τη νύχτα έρχονταν, σαν απλωνόταν το σκοτάδι, ο άγνωστος σύντροφος της χαρίζοντας της την ερωτική ευτυχία και το πρωί πριν ξημερώσει μυστηριωδώς, ξανά εξαφανίζονταν. Η ζωή συνεχίστηκε με τον ίδιο τρόπο και τον πρώτο καιρό ήταν ευχαριστημένη η Ψυχή.

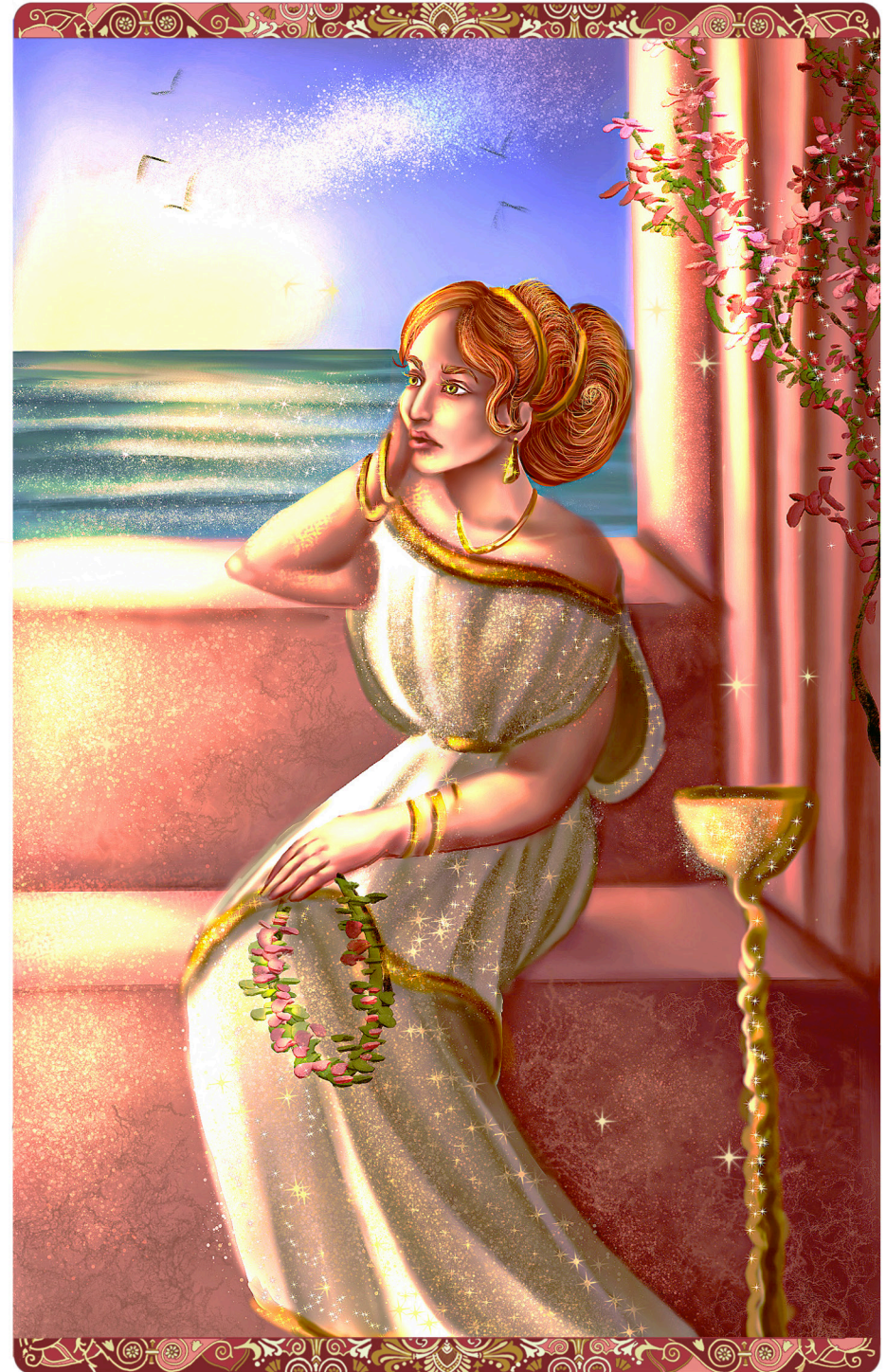

Στο πατρικό όμως παλάτι οι γονείς της πίστευαν πως η ροδομάγουλη θυγατέρα τους είχε σαν ταίρι το τρομερό τέρας κ' έτσι ήσαν μέσα στο πένθος, το θρήνο κ' την απελπισία. Είχαν για παρηγοριά τις άλλες δυο κόρες, μα μάταια.

Στο μεταξύ κ' η Ψυχή άρχισε να νιώθει μοναξιά, να μην έχει έναν άνθρωπο να ανταλλάξει δυο λόγια, να μάθει νέα του έξω κόσμου, των δικών της. Ένωσε δυστυχία, να είναι ολομόναχη στο παλάτι όλη τη μέρα παρέα με αόρατα πνεύματα που τη φρόντιζαν χωρίς να αισθάνεται τη ζεστασιά από την παρουσία τους κ' το βράδυ να πλαγιάζει κ' να γεύεται την αγκαλιά κ' τα χάρδια κάποιου που ούτε το πρόσωπο του δεν είχε δει. Δεν άντεξε τη μοναξιά, την πήραν τα δάκρυα κ' πάνω στα χάρδια με τον άντρα της, τον παρακάλεσε να της επιτρέψει να δει στις αδελφές της να έρθουν για λίγο καιρό, που τις είχε επιθυμήσει κ' να της κρατήσουν συντροφιά.

Ο άντρας της που την αγαπούσε, της έδωσε την άδεια μα της έβαλε έναν ορό: «Μπορείς να τις δεχτείς κ' να τις φιλοξενήσεις, μπορείς να τους δωρίσεις ό,τι θελήσουν από τα υπάρχοντα μας, μα να είσαι προσεκτική. Μη σε πλανέψουν με τα λόγια τους κ' θελήσεις να με αντικρίσεις στο φως γιατί για πάντα θα με χάσεις κ' η δυστυχία θα σου πλακώσει τη ζωή.»

Η Ψυχή που αγαπούσε τον μυστηριώδη άντρα της, υποσχέθηκε να σεβαστεί την επιθυμία του. Άλλωστε στα σπλάχνα της έφερε τον καρπό του ερωτά τους και από τη στάση της θα εξαρτιόταν η φύση του παιδιού τους. Αν τηρούσε την υπόσχεση, το παιδί που θα γεννιόταν θα ήταν αθάνατο χωρίς να αντικρίσει του Άδη τα μαύρα Τάρταρα, αν όμως δεν την τηρούσε, θα ήταν θνητό κι ο Ψυχοπομπός θα οδηγούσε την ψυχή του στα Τάρταρα.

Μετά από μέρες οι αδελφές της Ψυχής ανεβήκαν στην κορυφή του βράχου όπου την οδήγησαν νυφιοστολισμένη, ώστε με κλάματα να πνίξουν τον καημό από το χαμό της αγαπημένης τους αδελφής. Μέσα στους θρήνους τους όμως άκουσαν μια αγαπημένη φωνή. Ήταν η Ψυχή που τις καλούσε κοντά της. Τότε φύσησε πάλι ο Ζέφυρος κι ανάλαφρα τις έφερε στο παλάτι της αδελφής τους.

Μ' ανείπωτη χαρά αγκαλιάστηκαν με δάκρυα στα μάτια. Έκατσαν αρκετές μέρες λέγοντας όλα τα νέα τους και αφού την χόρτασαν τα ματιά τους, πήραν του γυρισμού το δρόμο με ξανά του Ζέφυρου τη δροσερή πνοή.

Οι επισκέψεις πύκνωσαν μα ο φθόνος μεγάλωνε για της αδελφής τους την ευτυχία αλλά κι για αυτούς τους αναρίθμητους θησαυρούς που είχε στη διάθεση της. Στους γέροντες γονείς τους μιλάει δεν είπαν για την τύχη της Ψυχής, αφήνοντας τους να πιστεύουν πως η στερνοθυγατέρα τους είχε από καιρό πεθάνει.

Φθόνος ανάβλυσε από τα εσώψυχα τους κι σκέψεις για να κάνουν κακό στην αδελφή τους θόλωναν το μυαλό τους. Στιγμή δεν σταμάτησαν να ρωτούν για τον άγνωστο γαμπρό τους.

Η Ψυχή στο τέλος αναγκάστηκε να πεί ένα ψέμα που επινόησε πως τάχα, ο αγαπημένος της ήταν ένας πανώριος νέος, σαν ήρωας δυνατός που ζωσμένος τη φαρέτρα με τις αστόχαστες σαΐτες του, παρέα με τα πιστά του κυνηγόσκυλα, ολημερίς στα βραδύσκιωτα δάση κυνηγούσε, φέρνοντας νόστιμο φαγητό, για τη γυναίκα του που στα σπλάχνα της το παιδί του κυοφορούσε.

Αυτό φούντωσε περισσότερο τον πόθο στις αδελφές της που είχαν παντρευτεί γέροντες κι ανήμπορους βασιλιάδες ανικάνους να τις κάνουν να χαρούν του έρωτα τη φλόγα.

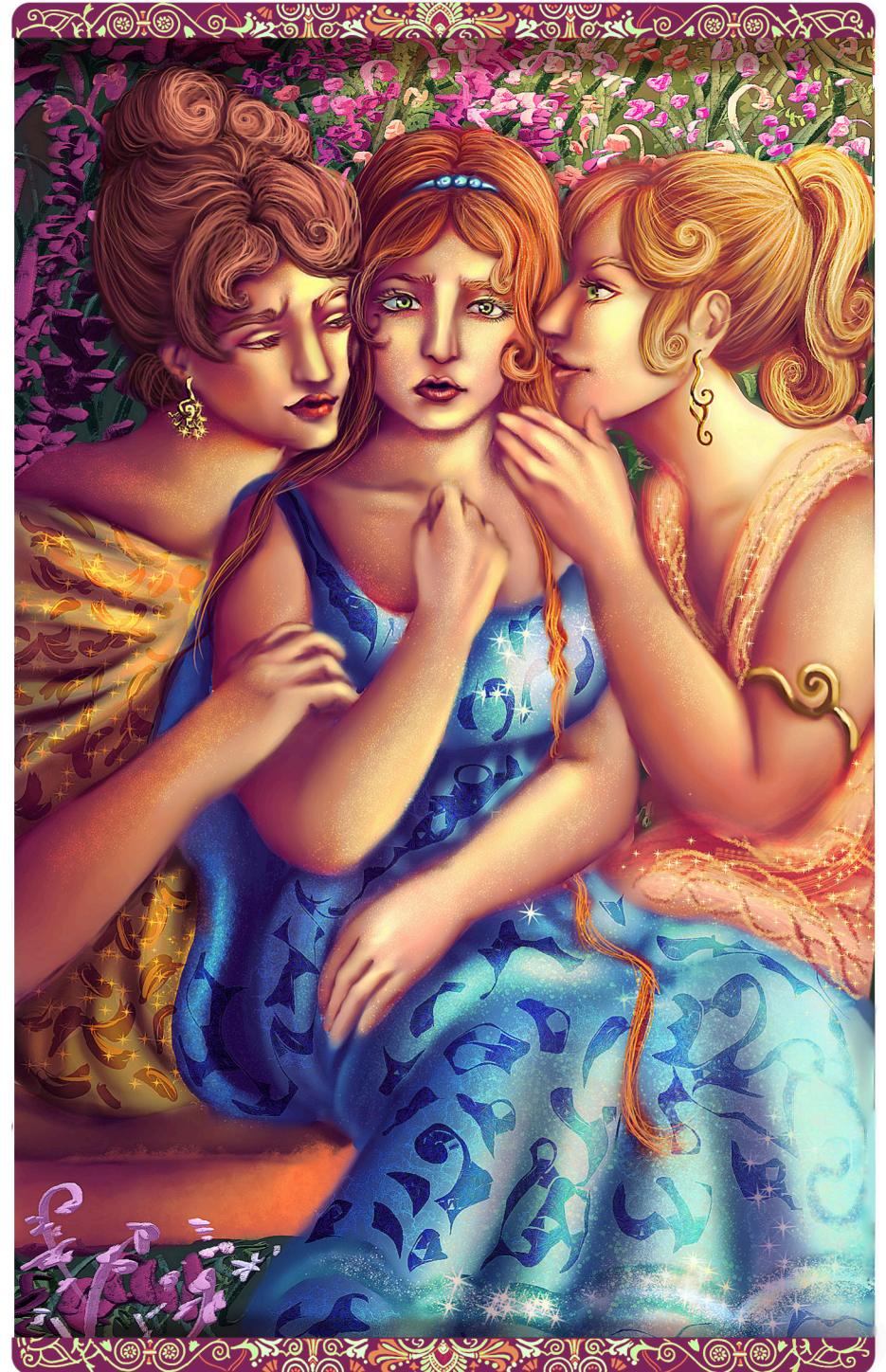

Ο σύντροφος της Ψυχής έχοντας θεία καταγωγή καταλάβαινε τις σκοτεινές διαθέσεις των αδελφών της αγαπημένης του κι επαναλάμβανε τις προειδοποιήσεις για την ανεπανόρθωτη καταστροφή που θα προκαλούσε η παράβαση της εντολής του.

Κάποτε, που οι αδελφές επέμεναν να μάθουν λεπτομέρειες για τη ζωή της Ψυχής με τον άντρα της αυτή ξεχάστηκε κι τους είπε, αλλά καθώς την πίεσαν φορτικά να τους αποκαλύψει την αλήθεια. Τότε, αυτή δεν βάσταξε κι τους είπε πως ποτέ δεν είχε αντικρύσει το πρόσωπο του συντρόφου της. Τρόμαξαν με την αποκάλυψη οι αδελφές κι έφεραν στο νου τους την μαντεία για το φίδι.

Έτσι την έπεισαν πως ο άγνωστος άντρας που δε φανερωνόταν ήταν το τρομερό φίδι που προφήτευσε το μαντείο κι δεν είχε καλό σκοπό. Σίγουρα περίμενε να γεννηθεί το παιδί του κι μετά θα την έτρωγε ζωντανή!

Για να γλιτώσει από τον βέβαιο θάνατο μόνο ένας τρόπος υπήρχε. Ένα βράδυ, που ο ύπνος θα του είχε σφαλίσει τα ματιά, αφού θα είχε κρυμμένο ένα κοφτερό μαχαίρι στο κρεβάτι, να ανάψει ένα λυχνάρι κι να κόψει μονομιάς το κεφάλι του τρομερού τέρατος.

Σα σφοντύλι στριφογύριζε η σκέψη στις Ψυχής το απονήρευτο μυαλό. Τη βασάνιζε από τη μια η ιδέα της παρακοής κ η αποτρόπαια πράξη του φονικού κι από την άλλη, η ιδέα ότι το τρυφερό κορμί της θα βρεθεί στο πνιγρό στομάχι του τέρατος.

Σκεφτόταν κ το αγγελούδι που θα γεννιόταν κ θα του έλειπε το τρυφερό μητρικό χάδι, ενώ θα ήταν αναγκασμένο να ζήσει στο τερατώδες περιβάλλον του πατέρα του.

Έτσι πήρε την απόφαση να χτυπήσει πρώτη. Ένα βράδυ αφού καμώθηκε την πολύ ερωτευμένη κ του μάγεψε με τα χάρδια της, αυτός έγειρε να κοιμηθεί από τη γλυκιά του έρωτα κούραση.

Τότε αυτή σηκώθηκε κι άναψε το λυχνάρι. Ω, θεοί, τι αντίκρισαν τα μάτια της! Ο ωραιότερος άντρας της γης ήταν ξαπλωμένος κοιμισμένος δίπλα της. Στα πόδια του κρεβατιού ήσαν ριγμένα ένα τόξο, κι τα βέλη του.

Μπροστά της ήταν ο ίδιος ο Έρωτας, ωραιότερος κι από την εικόνα που είχε σχηματίσει στη νεαρή φαντασία της, ακόμα πιο θεσπέσιος από το καλύτερο άγαλμα του. Σαν χαμένη πήγε να περιεργαστεί τα ξακουστά τα σύνεργα του.

Ξαφνικά τρυπήθηκε στο δάχτυλο από ένα βέλος κι ένας παράφορος έρωτας για τον πανέμορφο άντρα της την κατέλαβε. Ο πόνος την έκανε να συνέλθει κι να καταλάβει την παρακοή της. Πικρά μετάνιωσε για την ανέντιμη πράξη της κι έσυρε το μαχαίρι που προόριζε για το φονικό, μακριά. Αποσβολωμένη κοίταζε τον Έρωτα, τον άντρα της που πρόδωσε κι τα χέρια της έτρεμαν. Τότε, χύθηκε μια σταγόνα καυτό λάδι του λυχναριού στο γυμνό ώμο του άντρα της ο οποίος αμέσως πετάχτηκε πάνω αλαφιασμένος από τον πόνο.

Σαν είδε την αγαπημένη του, κατάχλομη να τον βλέπει μέσα από τα δάκρυα της, που σαν διαμάντια λαμποκοπούσαν στο φως του λυχνариού, ένωσε να αδειάζουν τα σπλάχνα του, θλίψη του συνεπήρε, έδωσε μια με τις πουπουλένιες φτερούγες του να φύγει μακριά μα μόλις που πρόφτασε να γαντζωθεί γεμάτη απελπισία από τη μέση του η Ψυχή, κι να πάρει τα ύψη μαζί του μέσα στα κατάλευκα σύννεφα.

Μα η κούραση την εξάντλησε, τα χεριά της γλίστρησαν κι άρχισε να πέφτει. Ο Έρωτας, που εξακολουθούσε να την αγαπάει με όλη του την καρδιά, παρακάλεσε τον αγέρα κι αυτός την απίθωσε αργά - αργά στο έδαφος, χωρίς να πάθει τίποτα.

Μετά κατέβηκε πιο κάτω, στάθηκε στην κορυφή κοτινού ψηλόλιγνου κυπαρισσιού κι με παράπονο της είπε: «Σε είχα προειδοποιήσει όμως εσύ μ' αψήφησες. Γιατί έδειξες τόση αχαριστία; Γι' αυτή τη μωρία, τίναξες όλη την ευτυχία σου στον αέρα! Τώρα γεύσου τον καρπό της αχαριστίας σου.»

Λέγοντας αυτά πέταξε μακριά κι χάθηκε στα ύψη αφήνοντας το παλάτι βυθισμένο για πάντα στο σκοτάδι. Πάνω στην απελπισία της η Ψυχή ρίχτηκε στ' αφρισμένα νερά ενός ποταμού να πνιγεί.

Εκείνος ευθύς γαλήνεψε, την σήκωσε απαλά πάνω στα νερά του κι ήρεμα την άφησε πάνω στην πυκνή τη χλόη που 'χε φυτρώσει διπλά στην όχθη του. Παραμερίζοντας τα βρεγμένα μαλλιά που της σκέπαζαν το πρόσωπο, είδε να στέκεται πίσω της ο μεγάλος θεός Πάνας, που ήρθε να την παρηγορήσει.

Της έδωσε θάρρος για τη ζωή κι την μετάπεισε να συνεχίσει να ζει, βάζοντας σαν στόχο να ξανακερδίσει την αγάπη του Έρωτα. Έτσι από κείνη τη στιγμή, η Ψυχή είχε ένα σκοπό στη ζωή της, να ξαναβρεί κι πάλι την χαμένη ευτυχία της. Μα πρώτα έπρεπε να τιμωρήσει τις ζηλιάρες κι φθονερές αδελφές της που την παρέσυραν σε αυτή την προδοσία.

Πιάνει πρώτα τη μεγαλύτερη, που κι της είπε πως τάχα, ο Έρωτας την εγκατέλειψε γιατί του άρεσε περισσότερο η επισκέπτρια αδελφή της κι ήταν έτοιμος να την παντρευτεί. Τότε αυτή παράτησε τον άντρα της κι την οικογένεια τους, κι τράβηξε στη γνωστή κορφή του βράχου.

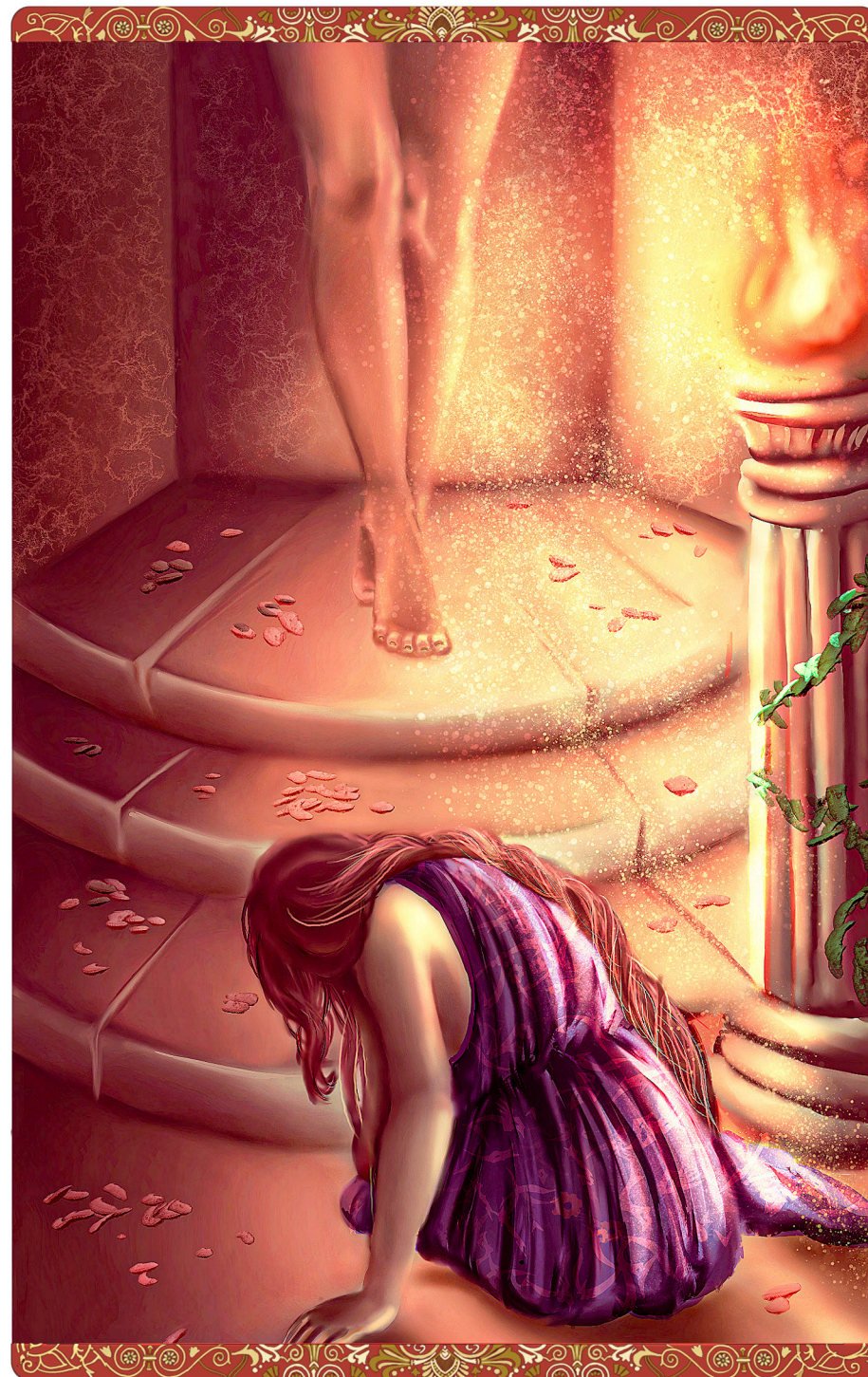
Πήδησε από τον βράχο, πιστεύοντας πως ο Ζέφυρος κι πάλι θα την ανασήκωνε κι έτσι γκρεμίστηκε βιάφοντας τα βράχια με το αίμα της. Την ίδια τύχη είχε κι η δεύτερη αδελφή, κομματιάζοντας επίσης το κορμί της στους αιχμηρούς βράχους κι έγινε τροφή των αρπαχτικών πτηνών.

Αφού τιμώρησε αυτές που έγιναν η αιτία της συμφοράς της, η Ψυχή ξεκίνησε την αναζήτηση του Έρωτα, του αγαπημένου που από απερισκεψία έχασε. Έβλεξε σε στεριές κι θάλασσες, σε γόνιμες κι σε άκαρπες περιοχές, σε πεδιάδες κι απάτητες κορφές βουνών, μα άδικος ο κόπος της.

Ακόμα κι οι θεοί, η καταφυγή των θλιμμένων ανθρώπων, την είχαν εγκαταλείψει γιατί δεν ήθελαν να έρθουν αντιμέτωποι με τη θεά της ομορφιάς την Αφροδίτη, που έτρεφε απύθμενο μίσος για τη θνητή που κατάφερε να ξελόγιασε τον ίδιο τον Έρωτα. Μάταια κατέφυγε στα ιερά της Ήρας κι της Δήμητρας ικετεύοντας τη συμπόνια τους.

Ούτε κι αυτές θέλησαν να τη βοηθήσουν αν κι τη σπλαχνιστήκαν, λόγω της αφρογεννημένης θεάς. Στο τέλος, με την ελπίδα ότι ίσως εκεί να έβρισκε τον αγαπημένο της, αναγκάστηκε να καταφύγει στις θεάς Αφροδίτης το ναό!

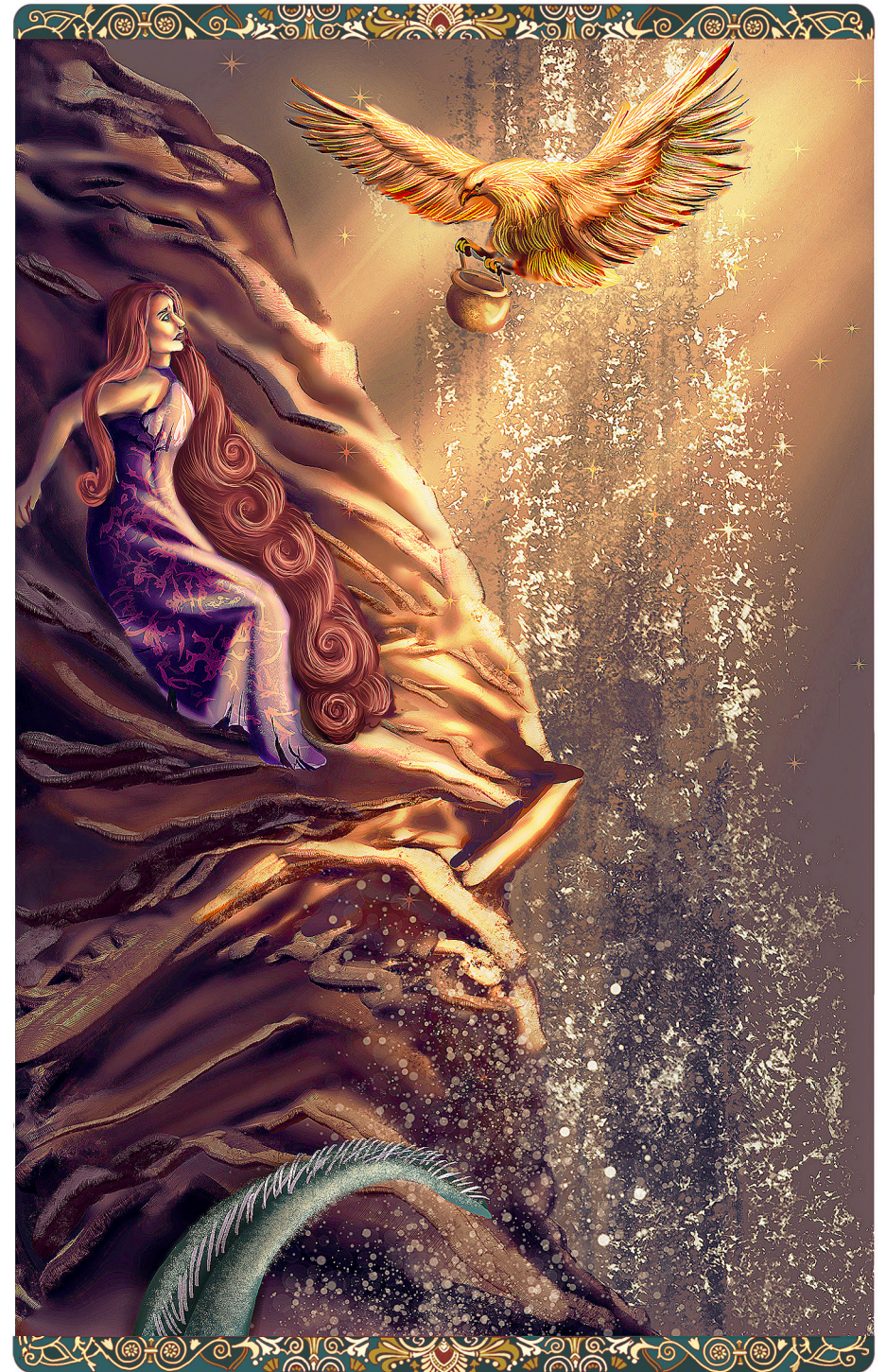
Η θεά είχε από καιρό αναθέσει στον Ερμή που τριγύριζε σε όλο τον κόσμο, να βρει τη θνητή που πηρέ τα μυαλά του πιστού ακόλουθου της, κ είτε με το καλό, είτε με τη βία, να την οδηγήσει μπροστά της. Έτσι ασυλλόγιστα η Ψυχή έπεσε στα χεριά της θεάς, που μάνητα την είχε κυριεύσει κ εκδίκηση μεγάλη ήθελε να πάρει.

Από τη στιγμή που πάτησε το πόδι της θεάς το ναό, μεγάλες δοκιμασίες την περίμεναν. Δυο πιστές της θεάς δούλες, η Θλίψη κ η Έγνοια, έπειτα από διαταγή της τη κακοποιούσαν κ μετά πηρέ σειρά η ίδια η θεά, που δίχως λύπηση ξέσπασε με οργή κ ζήλεια πάνω στην δύστυχη Ψυχή.

Κι ενώ ολόκληρο το σώμα, από την κορφή μέχρι τα νύχια, πονούσε, άλλη δοκιμασία έβαλε η θεά στην αντίζηλό της. Σε τεράστιο σωρό από ανακατεμένους καρπούς κάθε είδους, στάρι, κριθάρι, κεχρί, κουκιά, ρεβιθιά, φακές κ παπαρουνόσπορο, την οδήγησε κ της έδωσε την εντολή σε λίγες ώρες να τους ξεδιαλέξει κ χωριστά να τους βάλει. Όσπου ξαφνικά ήρθαν τα ψυχοπονιάρικα μυρμήγκια κ στο ξεχώρισμα την βοήθησαν.

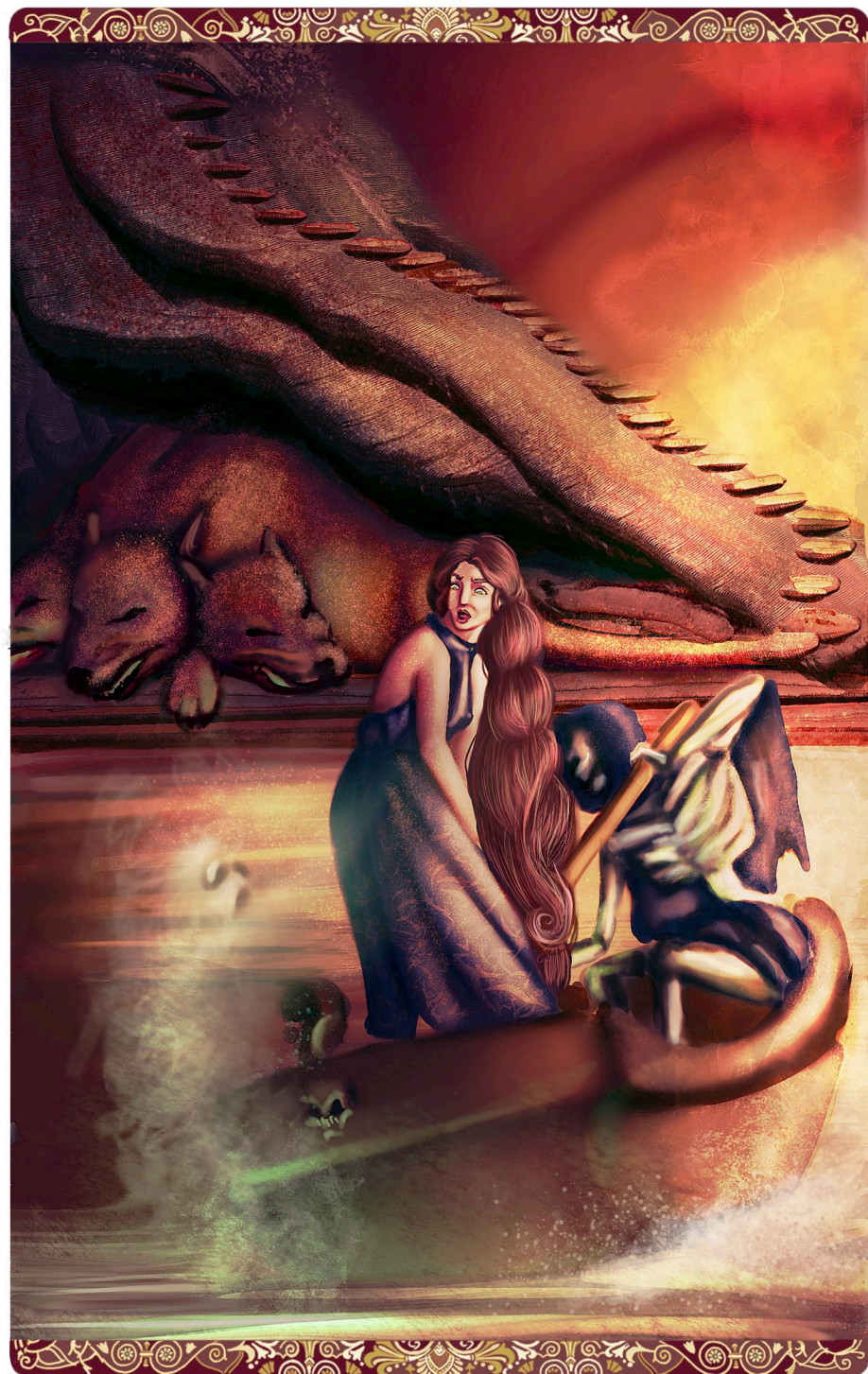
Την άλλη μέρα πιότερο δύσκολα βάσανα την περιμέναν. Τώρα η θεά την έβαλε να βρει χρυσό μαλλί από του βουνού τα πρόβατα κ μετά από της Στυγός την πηγή, που δράκοι ακοίμητοι την φύλαγαν μέρα κ νύχτα, γλυφό νερό να κουβαλήσει. Ή αυτά τα κατάφερε έχοντας νέους στα βάσανα παραστάτες. Το προφητικό καλάμι, που συμβουλή της έδωσε με υπομονή να μαζέψει τις τούφες το μαλλί που τα πρόβατα πάνω στον θάμνων αφήναν τ' αγκάθια. Μετά του Δία τον αητό, που κανάτι γέμιζε από της πηγής το παράξενο νερό.

Δόλου δε μαλάκωσε της θεάς το αντάριασμα κι άλλη μια φορά, ακόμα δυσκολότερη αποστολή της αναθέτει, αποφασίζοντας αυτή τη φορά να στείλει την Ψυχή στον κόσμο των σκιών, στο ζοφερό του Άδη, για να δανειστεί από της Δήμητρας την κόρη, την όμορφη Περσεφόνη μια αλοιφή ομορφιάς.

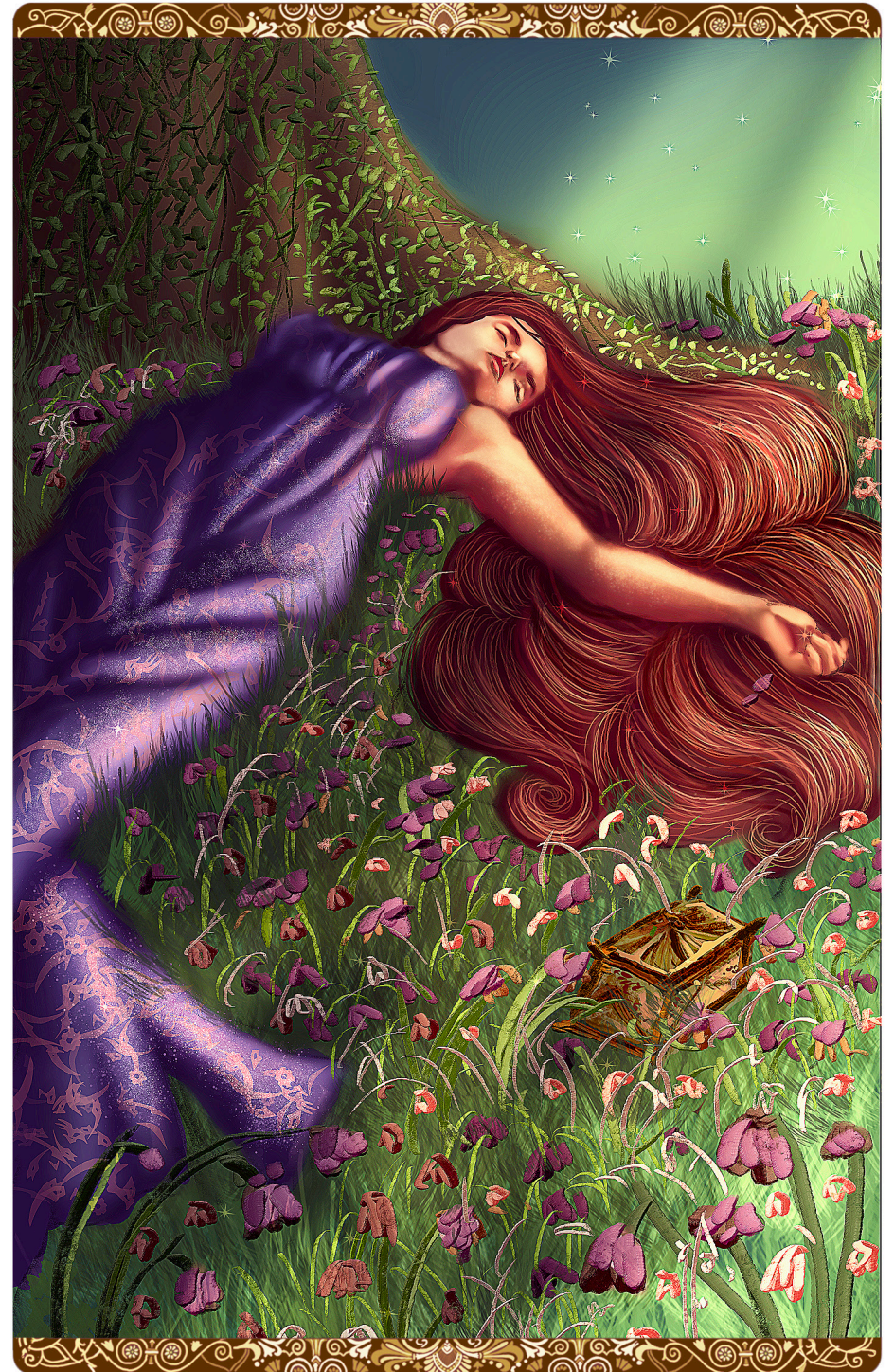
Συμπαράστατη είχε αυτή τη φορά ένα μαγικό πύργο, από την κορυφή του οποίου προσπάθησε να δώσει τέλος στη ζωή της για να τελειώσουν τα βάσανά της. Κι όμως, σοφή συμβουλή της έδωσε για το πως θα μπορούσε στον Κάτω Κόσμο τα δάματα να κατέβει.

Της είπε, να δώσει στον τρομερό Κέρβερο, φύλακα του κάτω κόσμου, γλυκίσματα βουτηγμένα σε κρασί με υπνωτικό κι στον Αχέρωντα να προσφέρει δύο νομίσματα για ένα ταξίδι μετ' επιστροφής στο κάτω κόσμο.

Όμως κι εδώ καρτέρι της είχε στήσει η ατυχία. Σαν πήρε το ολόχρυσο βάζο με τη θεϊκή την αλοιφή από την Περσεφόνη, της πέρασε η σκέψη να λάβει κι αυτή λίγο από το θείο φάρμακο για να γίνει περισσότερο όμορφη ώστε κι πάλι τον Έρωτα να ξελογιάσει κι την αγάπη του να ξανακερδίσει.

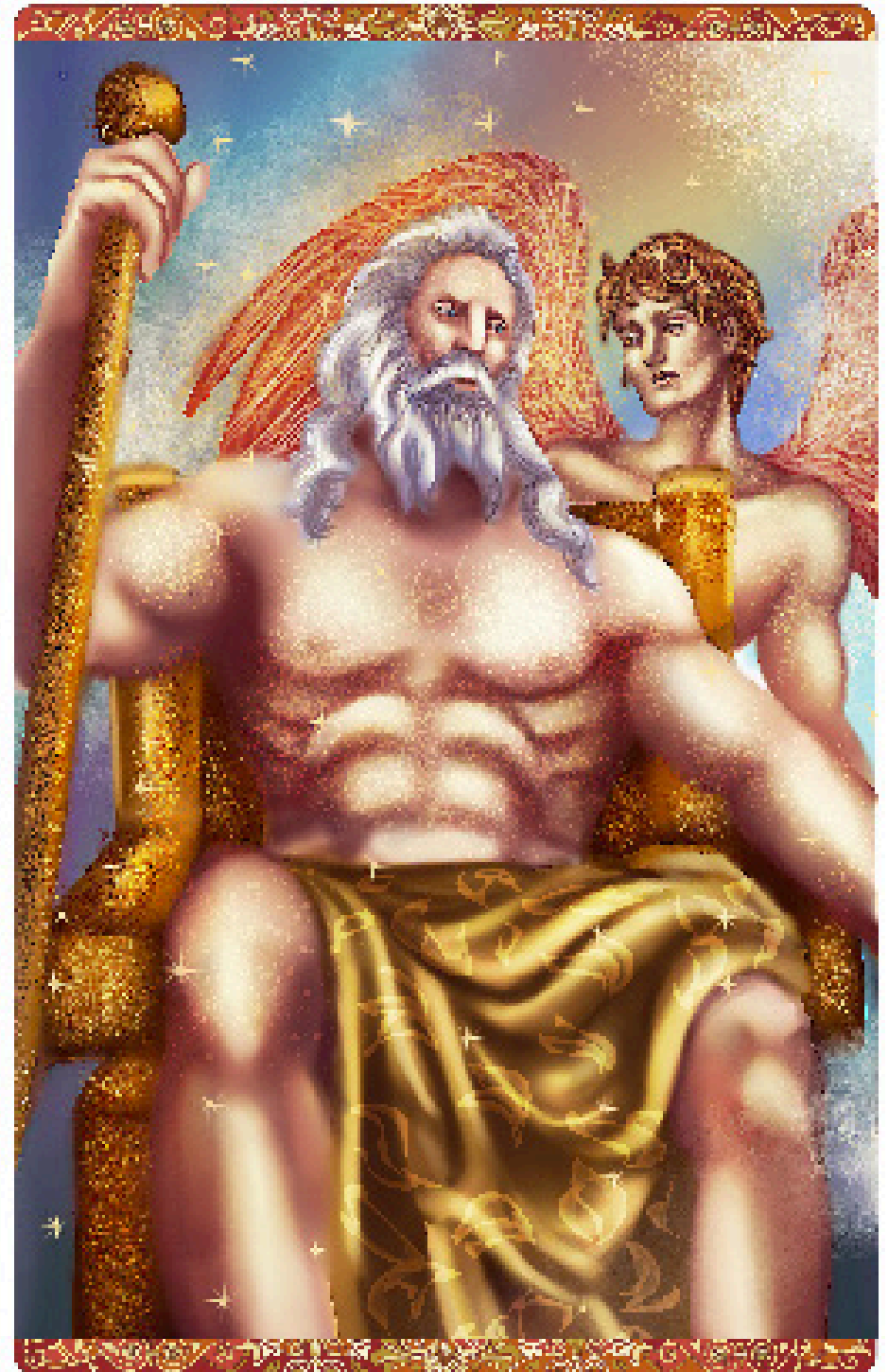
Μα τη στιγμή που άνοιξε το βάζο, σαν σύννεφο αποπνιχτικός αχνός, που ήταν ο Ύπνος, την τύλιξε και στην υγρή γη σωριάστηκε χάνοντας τις αισθήσεις της μια για πάντα.

Ο άντρας της ο'Ερωτας, ούτε στιγμή δεν έβγαλε από τη σκέψη του την αγαπημένη του κι αφού πέρασε η πρώτη οργή, ηρέμησε κι τη συγχώρησε.

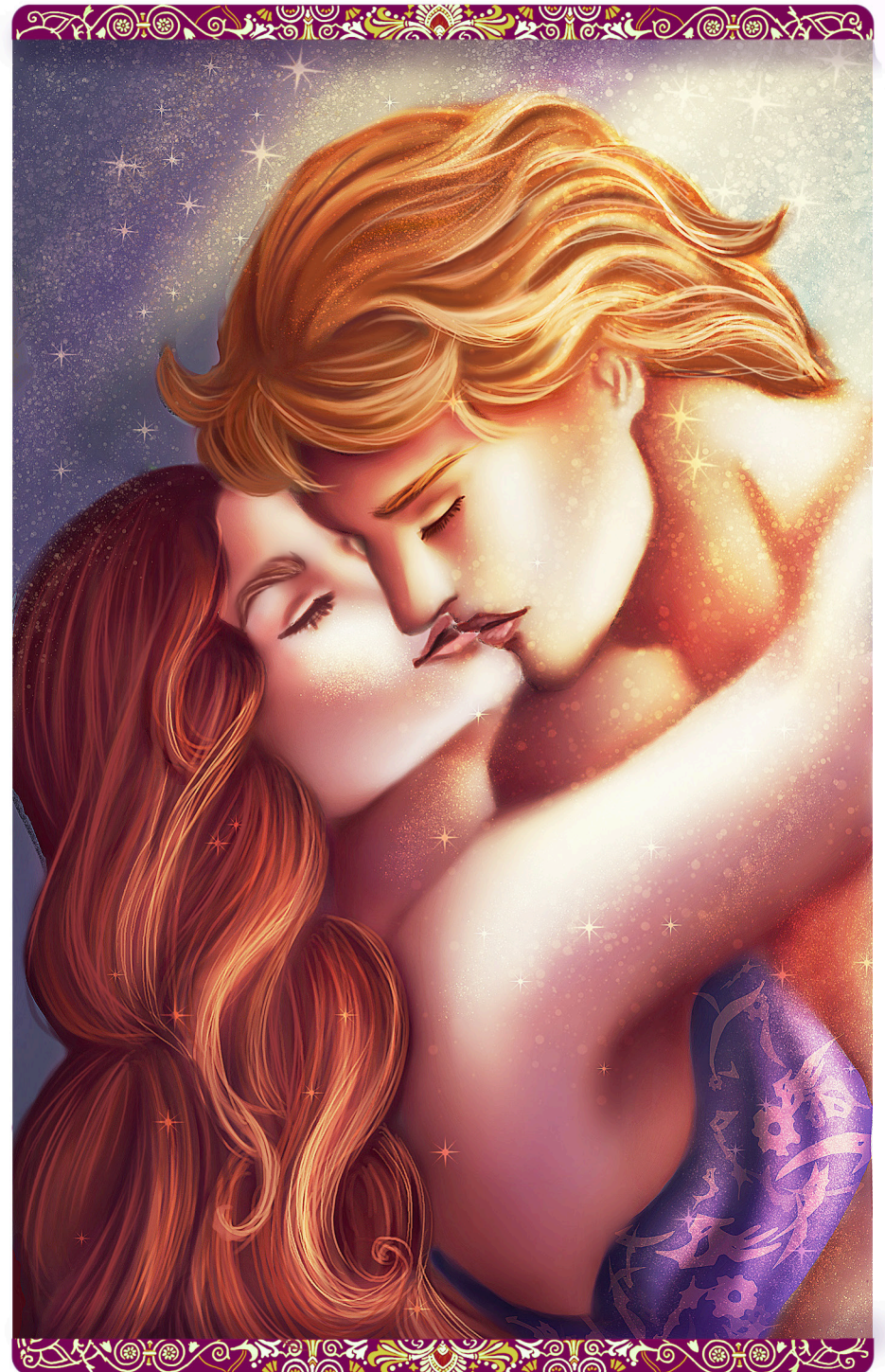
Η Αφροδίτη τον είχε κλειδαμένο ως τιμωρία σε μια καμάρα, για να γειάνει τάχα η πληγή από το καυτό λαδί που είχε πέσει στου ωμού τη τρυφερή σάρκα, από το σάστημα της Ψυχής, εκείνη τη θλιβερή νυχτιά. Πήρε το αντί του τη φοβερή δοκιμασία στου Ταρτάρου τα σκότη που η αδίστακτη θεά έβαλε την Ψυχή να πάει. Έτσι το έσκασε, από το θεϊκό παλάτι και πέταξε προς τον Όλυμπο.

Εκεί, σε μια των θεών σύναξη, με τη βοήθεια του Δία, τον οποίο τόσες φορές στους έρωτες του είχε βοηθήσει, σαϊτοβολώντας την κάθε μια ομορφονιά του, ο πατέρας των θεών, ελύγισε στα παρακάλια του, κι καταλάγιασε της Αφροδίτης την οργή.

Συγκινημένος ο βασιλιάς των θεών από τον Έρωτα ο οποίος απεγνωσμένα αποζητούσε να δοθεί αθανασία στη γυναίκα του κ να την παντρευτεί, συμφώνησε.

Τότε με μιάς ο Έρωτας πέταξε να βρει την Ψυχή, ώσπου εκεί νεκρή την βρήκε πεσμένη στο χώμα. Τότε, στα χείλη της ένα φιλή φύτεψε κ την αγαπημένη στην αγκαλιά του έσφιξε αφού εκείνη επιτέλους τα μάτια της είχε ανοίξει.

Μετά, ανάλαφρα σήκωσε χτυπώντας τα φτερά κ στον Όλυμπο την έφερε. Ο ίδιος ο Δίας, που αχάριστος δεν ήταν, πρωτοστάτησε για το μεγάλο γλέντι που στον Ολύμπου τα παλάτια στήθηκε, για την, επίσημη πια, γαμήλια ένωση του φτερωτού θεού με την θεόμορφη θνητή. Έτσι η Ψυχή έγινε επίσημα γυναίκα του Έρωτα κ σαν δώρο της χαρίστηκε η αθανασία.

Φτερά πεταλούδας στόλιζαν την πλάτη της θεάς συμβολίζοντας από τότε την Ψυχή των νεκρών όπως πιστευόταν κ στην αρχαία Ελλάδα.

Η ευτυχία τους σφραγίστηκε μετά από λίγο καιρό, όταν ήρθε στον κόσμο και ο καρπός της αγάπης τους, η Ηδονή.

Μέσα από έναν πανέμορφο και ξεχωριστό αρχαίο-Ελληνικό μύθο παρουσιάζεται η ύπαρξη του θεού Έρωτα και της Ψυχής μέσα από την συγκλονιστική ιστορία αγάπης τους. Αυτή η αγάπη, ξεπερνάει επόδια θεών και ανθρώπων, δοκιμάζεται, κινδυνεύει και αμφισβητείται, έχοντας κυριότερο εμπόδιο την ζηλεία και το μίσος της αφρογεννημένης θεάς!

5 12345 00010 7

